

Bruksela, 10 grudnia 2019 r.
(OR. en)

14915/19

Międzyinstytucjonalne numery
referencyjne:
2018/0176(CNS)
2018/0181(CNS)

FISC 488
ECOFIN 1122

NOTA DO PUNKTU I/A

Od:	Sekretariat Generalny Rady
Do:	Komitet Stałych Przedstawicieli / Rada
Nr poprz. dok.:	13634/19 FISC 420 ECOFIN 958
Dotyczy:	Podatki akcyzowe a) projekt DYREKTYWY RADY ustanawiającej ogólne zasady dotyczące podatku akcyzowego (przekształcenie) b) projekt ROZPORZĄDZENIA RADY zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 389/2012 w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie podatków akcyzowych w odniesieniu do zawartości elektronicznych rejestrów – Przyjęcie

1. 25 maja 2018 r. Komisja przyjęła wniosek dotyczący dyrektywy Rady ustanawiającej ogólne zasady dotyczące podatku akcyzowego¹. Wnioskowi temu towarzyszył wniosek dotyczący rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 389/2012 w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie podatków akcyzowych w odniesieniu do zawartości elektronicznego rejestru².
2. Wnioski te mają na celu ujednolicenie unijnych procedur akcyzowych i celnych, zapewnienie większej jasności wewnątrzunijnych przemieszczeń wyrobów akcyzowych dopuszczonych do konsumpcji oraz ograniczenie obciążeń administracyjnych i prawnych dla małych przedsiębiorstw. Wnioski zawierają liczne środki służące usprawnieniu i uproszczeniu procesów obejmujących interakcje w zakresie wywozu i przywozu wyrobów akcyzowych, interakcje między przedsiębiorstwami i sytuacje nadzwyczajne.

¹ Dok. 9571/18 FISC 239 ECOFIN 547 IA 165 + ADD 1–3.

² Dok. 9568/18 FISC 237 ECOFIN 544.

3. Komitet Ekonomiczno-Społeczny wydał opinię 17 października 2018 r.³ Parlament Europejski wydał opinię w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Rady i wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady, odpowiednio, 27 marca 2019 r.⁴ i 3 października 2018 r.⁵
4. Rada (Ecofin) osiągnęła porozumienie polityczne w sprawie przedmiotowych wniosków 8 listopada 2019 r.
5. Komisja złożyła oświadczenie, zamieszczone w załączniku, które ma zostać włączone do protokołu Rady.
6. Komitet Stałych Przedstawicieli jest zatem proszony o zalecenie Radzie, by:
 - przyjęła – jako punkty A porządku jednego z najbliższych posiedzeń – projekt **dyrektywy Rady ustanawiającej ogólne zasady dotyczące podatku akcyzowego**, w wersji ostatecznie zredagowanej przez prawników lingwistów i zamieszczonej w dok. 14107/19 FISC 442 ECOFIN 1003, oraz projekt **rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 389/2012 w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie podatków akcyzowych w odniesieniu do zawartości elektronicznych rejestrów**, w wersji ostatecznie zredagowanej przez prawników lingwistów i zamieszczonej w dok. 14108/19 FISC 443 ECOFIN 1004, oraz
 - wyraziła zgodę na opublikowanie wyżej wymienionych aktów ustawodawczych w Dzienniku Urzędowym.

³ Dz.U. C 62 z 15.2.2019, s. 108.

⁴ http://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-8-2019-0296_PL.html

⁵ http://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-8-2018-0368_PL.html

Oświadczenie Komisji w sprawie wykonania art. 32 dyrektywy 2008/118

„Komisja przypomina o konieczności zapewnienia swobodnego przepływu towarów, przy jednoczesnym zapewnieniu ochrony zdrowia publicznego. Aby zagwarantować tę równowagę, należy sprecyzować obowiązujące zasady i przepisy art. 32.

Po pierwsze, Komisja przypomina, że na mocy art. 34 TFUE ograniczenia ilościowe w przywozie są zakazane między państwami członkowskimi, dlatego zasadniczo nie powinny istnieć żadne limity na zakup produktów, które osoba prywatna przewozi ze sobą, podróżując między państwami członkowskimi UE, o ile te produkty kupowane są na własny użytek, a nie w celu ponownej sprzedaży. Podatki akcyzowe będą uwzględniane w cenach produktów w państwie członkowskim zakupu i pozostałe państwa członkowskie nie mogą wymagać żadnych innych płatności z tytułu podatków.

Jednak w przypadku wyrobów podlegających podatkowi akcyzowemu, takich jak napoje alkoholowe i wyroby tytoniowe, zastosowanie mają przepisy szczególne. Jeżeli osoba prywatna kupuje takie wyroby w jednym państwie członkowskim i zabiera je do innego państwa członkowskiego, zasada, zgodnie z którą w państwie członkowskim przeznaczenia nie jest należny żaden podatek akcyzowy, ma zastosowanie jedynie wówczas, gdy osoba podróżująca osobiście przewozi te wyroby i są one przeznaczone na jej własny użytek.

Aby stwierdzić, czy dane produkty są przeznaczone na własny użytek osoby podróżującej, państwa członkowskie muszą uwzględnić szereg kryteriów określonych w art. 32 ust. 3. »Własny użytek« oznacza, że wyroby znajdują się w posiadaniu osoby podróżującej do jej prywatnych celów. Nie obejmuje to żadnych upominków przeznaczonych dla innych osób ani wyrobów przeznaczonych do celów handlowych.

Jeżeli chodzi o ilość wyrobów akcyzowych, w art. 32 ust. 3 zaznaczono, że państwa członkowskie mogą ustanowić orientacyjne poziomy, jako formę dowodu na to, w jaki sposób towary mają być użyte. Zakłada się, że ilości wyrobów akcyzowych poniżej orientacyjnych poziomów są przeznaczone na własny użytek. Jeżeli orientacyjne poziomy zostaną przekroczone, uważa się, że państwo członkowskie ma uzasadnione podstawy, by podejrzewać, że wyroby nie są przeznaczone na własny użytek, chyba że zostanie udowodnione, że jest inaczej. Jeżeli nie zostanie udowodnione, że wyroby są przeznaczone na własny użytek, podatek akcyzowy staje się należny w państwie członkowskim konsumpcji.

W następstwie konkluzji Rady na temat sprawozdania Komisji dotyczącego dyrektywy Rady 2008/118/WE z 5 grudnia 2017 r. Komisja przeprowadziła analizę służącą ocenie stosowania art. 32 (i art. 36 – sprzedaż na odległość), w szczególności tego, czy wspomniane przepisy nadal spełniają swoje założenia pod względem równoważenia celów dotyczących dochodów publicznych i ochrony zdrowia”.
